

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. L. Michael Fridericus Ex Comitibus De Althann Germanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

No. L.

MICHAEL FRIDERICVS EX COMITIBUS DE ALTHANN GERMANUS.

Michael Fridericus tit. S. Sabinæ ex Comitibus de Althann Episcopus Vac-
ciensis Germanus natus est Anno 1678. die 24. Junii ex Althannorum
Nobilissimâ per Germaniam nostram Dynastiâ, quæ factorum magni-
tudine, in folio gloriæ jam dudum collocatam se vidit. Ut ad ipsa
Althannorum incunabula redeamus, origine Suevi sunt. Bucelino teste Gebhar-
dus Thannus in Sueviâ vixit circa annum 334. & tunc Ethnicæ Superstitionis te-
nebris Germania adhucdum involuta erat, non nisi post 400. annos sub Grego-
rii II. & III Pontificibus Maximis illuminanda. Dicitur Gebhardus arcem Wald-
burg in Superiori Sueviâ à Ducibus Alemanniæ donum acceperat; hinc Truchsel-
sii de Waldburg, Zeil & Wolffsegg &c. &c. notissimæ per Germaniam nostram
Familie suam Originem ad eum referunt. Babo Thannus, viribus potens, pro
Ducibus Sueviæ & Alsatia, quos agnationis vinculo contingebat, adversus Ca-
rolum Martellum, Majorem Domus Regni Franciæ, arma arripiebat. Verum
in proelio adversus Francos Heros generosus An. 719. occubuit, eo quidem anno,
Bonifacius à Gregorio II. Papa missus, Evangelium in Germaniâ annuntiare in-
cipiebat. Mangoldus de Thann præclaris factis famosus vixit circa annum 801.
quo quidem anno Carolus Magnus regnare in Germaniâ cœpit, & veræ fidei lu-
men jam plenè radiis Germanis coruscabat. Hesso de Thann Ottoni Magno
egregiam adversus Hungaros operam præstabat; verum Magnus hic Heros An.
955. super coacervata hostium cadavera generosus victor occubuerat, quando an-
te Augustæ Vindelicorum moenia Otto Imperator, prodigiosâ cruce, quam de
cœlo Genius Divo Udalrico, Augustano Episcopo afferebat, animatus, Hunnos
tanta strage debellabat, ut pene ad unum cæderentur omnes. Prodigiousa Crux
in Ecclesia P. P. Benedictinorum ad S. S. Udalricum & Affram in hac Urbe Augusta-
na hodie dum asservatur, cujus in aspectu gloriosam mortem Hesso de Thann obie-
rat. Chuno de Thann, idemque Truchsesius de Waldburg A. 1124. in Monasterio
Weingartensi (Ravenspurg quàm proximè adjacet) Abbas erat; quo quidem tem-
pore Octo insignes Viri ex Illustrissimâ hac Familiâ religiosam Deo Vitam in
eodem Monasterio ducebant. Sed nemo ex antiquis nobilissimam hanc Familiam ma-
gis illustrare visus est, quàm Dietmarus de Thann. Is Sacræ Expeditioni, quæ in Pa-
læstinam A. 1217. suscipiebatur, cum Leopoldo Austriaco interfuit: licet multum
profecta ætate canesceret, bellica tamen virtute clarus virefcebat. Leopoldum
Ducem inter medios hostium cuneos periclitantem sua virtute incolumem præ-
stitit: in Ptolemaidis expugnatione An. 1219. magnum pondus inveteratæ virtu-
tis Dux partibus afferebat; cum Leopoldi copiæ, Dietmaro absente, aliquam à
Barbaris cladem passi essent, re ad Leopoldum delata, cum is Dietmarum proelio
non interfuisse cognosceret: *Res bene se habet*, ajebat; quandoquidem bonus meus
senecio gladium necdum strinxit. Cum militum necessitatibus Dietmarus uni-
cè invigilaret, Optimum Senem Patris loco habebant; hinc ab iis vernacula lin-
guâ *der alte Thann* cognominabatur. Mansit in posteros inclytum Althanno-
rum nomen; immò cum in gentilitio scuti Symbolo albam fasciam, quæ coc-
cineam aream in medio distinguit exhibeant, in cujus summitate ducalis pileolus
con-

conspicitur, ex concessione Leopoldi Austriaci id unice factum videtur. Iis insignibus litera A adjugebatur, ut denotaretur, ex Thannis factos fuisse Althannos. Abies longissimo tempore excrescens, eademque firmissima, invictum animi robur, & inviolatam erga Augustissimam Domum Austriacam Fidem denotat. Duo filii ex Dietmaro superstites, togâ unus, alter sago, clarissimi erant. Henricus Constantiæ ad lacum Bodamicum Episcopus creatus, eam Ecclesiam multa cum laude regebat; contra Conradus, qui se è Patris Dietmari nomine Althannum vocari volebat, armis strenuus, Conradum IV. Romanorum Imperatorem è Sueviæ Ducibus in Italiam sequebatur, cum is Neapolim & Siciliam, suum ex aviâ suâ Constantiâ patrimonium, armis repeteret. Imperatore in Germaniam reverso, armorum præfectura per Italiam penes Conradum Althannum relinquebatur. Sic jam ex tunc Althanni in Regno Neapolitano propugnando versabantur, quod à Suevis ad Andegavenses, ad Andegavensibus ad Arragonios, ab Arragoniis ad Castellanos, à Castellanis ad Austriacos devolutum, Fridericus Althannus S. R. E. Cardinalis Vicario nomine quàm felicissimè hodie dum administrat. Joannes Althannus Ferdinandi Catholici militiam in Hispania secutus, in Grannadâ obsidione à Mauris occidebatur, quam urbem Ferdinandus Hispaniæ Rex è Maurorum manibus extorquebat An. 1491. postquam octo menses integros obsidio durasset. Ergo in Hispaniâ etiam gloriosa Althannorum stirps suæ erexit trophæa Virtutis. Adolphus Althannus an. 1396. in cruentissimâ illa acie cecidit, quando ad Nicopolim in Mœsiâ sexaginta Christianorum millia, Sigismundo Imperatore ægrè Constantinopolim elapso, obruncabantur. Cladis causa fuere Galli, qui nimiam victoriæ fiduciâ, non expectatis, quos unâ adesse oportebat, Germanis, Hungaris, aliisque, in hostem præproperè invehebantur, pro speratâ gloriâ vulnera, & miserabilem, totique orbi Orthodoxo lugendam stragem reportantes. Wolfgangus Althannus primus erat, qui ex Sueviâ in Austriam transgressus, & Sedem in Murstetten figens, Aquilinis Oculis se propius probaret: A Ferdinando I. ob ingentia sua suorumque merita Liberis Sacri Romani Imperii Baronibus adscribebatur. Qualis, quantusque fuit Michael Adolphus Althannus, qui apud Rudolphum II. gratiâ præpotens, ab eodem campi Mareschallus, & Præfectus Strigonii, fortissimi adversus Turcas Christianorum propugnaculi denominabatur. Nec præter sua merita; nam cum Alba Regalis an. 1601. à Christiano exercitu occuparetur, illæ fossæ, aquis præaltæ, medio corpore tenus sese imittebat, & sic ad hostem veniebat. Cum Strigonium in eodem bello ab Adolpho SchWarzenbergio, admoto urbis portæ pyloclastro, expugnaretur, inter primos ingrediebatur, dignissimus postea visus, ut in oppido, ubi vitrices Aquilas inter primos sustulisset, præfecturam obtineret. Is ab eodem Rudolpho Sacri Romani Imperii Comes dictus est, eâ honoris prærogativâ ad posteros pariter transmissâ. Rudolpho II. mortuo, idem gratiæ aditus apud Mathiam Cæsarem Heroico Viro patebat: ab eo ad pacis negotiationem, cum Turcis ineundam Althannus mittebatur; ut qui fortis in arenâ Martis Ulysses fuisset, prudens in Pacis consiliis Ajax existeret. Apud Ferdinandum II. tertium firmatâ potentiâ omnia poterat. Cujus etiam ad Polonos Legatus ibat. Demum apud Ferdinandum III. raro in Aulis prodigio, cum difficilè plerumque sit, aliis post alios successoribus placere, eundem gratiæ locum obtinebat, quò prius fuerat. Suis id unice meritis consecutus videbatur; nam optimus Senecio, nomine & nomine vetus Althannus, pertransibat beneficiendo. Pro captivis, qui in terris infidelium retinerentur, redimendis, magnam pecuniæ vim expenderat. Eum in finem Equestrem Ordinem inchoavit, cui præscriptum, ut inter Christianos Principes Pacem conservaret, qui utique, si generosi animi in bellum prurirent, ensẽ laudabiliori consilio adversus infideles exererent. Idem Althannus, ut

in Sacram etiam Rempublicam suas curas extenderet, quatuor pro Patribus Soc. Jesu Collegia, videlicet Cremſæ in inferiori Aſtriâ, Znoimi & Iglavæ in Bohemiâ, & Comorræ in Hungariâ liberaliter fundaverat, in quod pium opustrecentena florenorum millia inſumpta; ſic miles ipſe profano in bello ſtrenuus egregios comilitones, in omnem terrarum orbem ituros, & Chriſtianitatis trophæa erecturos, ſuis impenſis ad pium etiam bellum inſtruxit, eò beneficiò toto Chriſtiano Orbe Althannorum Illuſtriſſimæ Familiæ ut plurimum obſtricto. Fuerat is, quem modò dixi, Adolphus Abavus Eminentiffimi noſtri purpurati Michaelis Friderici Althani. Proavus ejus clariffimus Vir Fuerat Michael Wenceslaus Franciſcus, quem prudentia ſuam Leopoldus Imperator ad Regem Sueciæ Legatum miſerat. Avus ejus Michael Wenceslaus Sanctiori conſilio à Carolo VI. adlegebatur ann. 1718. vir expertiffimæ Sapientiæ. Pater Eminentiffimi Purpurati Michael Ferdinandus bellicâ laude clarus enituit; quem hominem licet exterum Polonia largis præmiis propoſitis ad ſe invitavit. Tantis progenitus Majoribus Eminentiffimus Purpuratus Michael Fridericus Althannus, menſuram Parentum virtutibus adæquavit. Cùm ad Statum Clericalem tranſgreſſus eſſet, mox Eccleſiæ Cathedralis Wratiſlaviensis in Sileſiâ, & Olmuſienſis in Moraviâ Canonicatus offerebant. Inde Abbas Tabolcensis & Præpoſitus Boeſlaviensis in Bohemiâ aſſumebatur. Sed in Urbe Romanâ Orbis Domina ſuamrum poſiturus fundamina rerum, eò ſe maturè tranſtulit, in Seminario Romano altioribus diſciplinis probè imbutus. Ex eo profuſus inſignis prodiit; & Auditor Rotæ Nationis Germanicæ an 1711. creatus, juſtitiâ ſummus, ingenio acer, moribus comis, in oculis Romanis Magnus evadebat; & cùm oculis etiam Aquilinis generoſa hæc Althannorum ſoboles ut plurimum probaretur, ann. 1718. Epiſcopatum Vaccienſem in Hungariâ obtinuit. Florebat tunc in Aula Cæſaris primæ admiſſionis Vir Michael Joannes Althannus, torquatus aurei Velleris Eques, grandis è Grandibus Hiſpaniæ Vir, Supremus Regii ſtabuli præfectus; quæ in Aula Viennenſi ſumma poſt Præfectum Aulæ dignitas. Vir iſte planè incomparabilis erat, qui in Hiſpaniâ ſuam egregiè fidem Regi Carolo probaverat; Hinc eximie ab eo dilectus Althannus, ſummis quibusve conſiliis adhibebatur, quibus pro dignitate ſuſtinendis, parem prudentiam afferebat. Tot itaque Althannorum meritis obſtrictus Cæſarum maximus, pro Sacrà Purpurâ Michaeli Friderico impetrandâ, Sacræ Sedi, ſupplicandam à ſe ducebat: & facilè admittebatur, quem tot ſua, tot ſuorum merita unâ commendabant. Adeoque Sacro Senatorum Collegio annumerabatur ann. 1719. die 29. Novembris: cujus præclaras Virtutes Clemens Pontifex hac periodo circumſcribebat. *Creare intendimus Michaellem Fridericum ex Comitibus de Althann, Epiſcopum Vaccienſem. Præſulem hunc ab adoleſcentiâ ſua non minus pietate, quàm literis inter Seminarium Romani converſores in Urbe educatum, pluribus deinde Eccleſiaſticis proventibus ab hac ſancta ſede cumulatum: inſigni poſtea Auditorum Romanæ Rotæ cœtui in ipſa florentiori ætate ſua aggregatum: Vaccienſi demum Eccleſiâ nondum à ſequenti præfectum: ſi novâ eum modo, & quidem ampliori, immò & ampliffima dignitate auferri contingat, gratum Urbi, gratum Eccleſiæ, gratum Apoſtolicæ Sedi uſquequaque futurum ambigere non poſſimus: ita ſiquidem egregia ejus indoles, claritas generis, honeſti mores, optima inſtitutio abundè nobis pollicentur.* Statim Purpureum birretum, ab Abbate Valentio Viennam Regiam Aſtriæ Urbem allatum, Cæſaris manus meritiffimo Vertici imponebat. Inde Eximius Vir ad Rempublicam capeſſendam Romam ibat. Ex itinere Divam Virginem Laurentanam ſalutabat, & in gratiffimum beneficiorum, quæ illi in acceptis referebat, Mnemofynon, pretioſiffimam ex adamantibus Crucem, ad quatuor florenorum millia æſtimatam, ad virgineos tholos ſuspendebat: votum etiam concipiebat, ſe iterum ad Sacras eas Ædes advolaturum, ſi Pia Aſtria (cui Althannorum Domus ex integro devota) Coeli favore, & Partheniæ Matris ope maſculam prolem obtineret. Romam ubi attigit, magnificentiffimâ pompâ, ſi quis alius ante illum ex Germanis Dynaſtis, ingrediebatur. Quinque ſupra centum currus erant, qui longiſſimo ordine ibant. Ex S. R. E. Cardinalibus ſuos currus, omni artificiorum ge-

nere instructissimos mittebant Boullionius, Acciajulus, Spada, Marefcottus, Aftalus, Panciaticus, Corfinius, Ferrarius, Sacripantes, Martellus, Gualtierus, Vallemannus, Paraccianus, Tremoullius, Fabronus, Picus, Piazza, Corradinus, Ptolomæus, Casinus, Pamphilus, Ottobonus, Bichius, Imperialis, Altierius, Colonna, Grimaldus, Albanus, Orighus, Cardinales d'Adda, S. Cæsarii, S. Vitalis, S. Onuphrii &c. &c. Ipsi Neopurpurati splendidissimum Ministerium, assuetos etiam ejusmodi Pompis inspiciendis Romanorum oculos, novo Ornamenti genere in admirationem rapiebat. Rubeo Galero aliquot abhinc diebus è manibus Clementis XI. accepto, Vir solis negotiis natus, ne unquam feriretur, Congregationibus *de Propaganda fide*, *del Riti*, *del Consiglio*, & *del Consistorio* interfuit, & ita interfuit, ut omnes utilem Ecclesiæ sentirent. Cùm Clementi XI. magno Orbis luctu elato, successor quæreretur, in Michaelum Angelum de Comitibus prudentissimo suffragio unà ibat, utpote probatissimum Virum agnoscens, & Austriæ rebus unice addictum; namque Ecclesiæ Columnam Augustissimam hanc Domum omnes agnoscunt. Cùm Innocentius XIII. in Solio Petri regnare cœpisset, Eminentissimus Purpuratus Maximi Cæsaris Plenipotentarius, & rerum in Aulâ Pontificis summus Administer, denominabatur. Literas patentes desuper obtentas die 29. Julii Innocentio XIII. exhibebat; & elegantissima Oratione, Vir in eloquendo admirabilis, egregium sui specimen Sanctissimo Patri, & Purpuratis Senatoribus præstantibus, præbuerat. Inde tria summi momenti negotia in Aulâ Pontificiâ pertractavit, & omnia feliciter confecit. Primò Investituram Neapolitanam, à Pontificibus tam diu suspensam, ad exitum feliciter deduxit: ipse in manus Pontificis, Cæsaris nomine, tanquam Regis Neapolitani, juramentum deposuit. Secundus labor in eo versabatur, ut Episcopatus Viennensis Pontificis autoritate in Metropolitanam sedem erigeretur. Cùm Urbs Germaniæ Princeps, & Austriacorum Cæsarum Regia, eâ Ecclesiasticæ dignitatis prærogativâ dignissima crederetur, etiam eâ in re Innocentius Papa Imperatori gratificabatur. Tertio Althannus pro Divo Joanne Nepomuceno, Sanctorum fastis inferendo, Cæsaris nomine instabat. Etiam id, re ritè in Congregationibus examinata, & debite discussâ, ac Autoritate Pontificiâ roborata, impetratum; nam meritò videbatur collocandus inter coelites, qui innumeris in dies miraculis & beneficiis, tot Orbi in propatulo positus, splendescit in terris. Enimverò Sancta Viri Lingua, quæ die 27. Jan. labentis anni, Pragensibus cum summo stupore rem prodigiosam contemplantibus, in cunctorum oculis, novo vigore, & clarissimis vividis membri lineamentis animata conspiciebatur, satis eloqui visa, qualis Honor Tamethurgico Huic Viro, & Bohemiæ Tutelari Sancto debere. Hæc sunt grandia illa negotia, quibus Legationem suam toti Germaniæ longè pretiosissimum Eminentissimus Purpuratus Michael Fridericus Althannus effecerat. Mox Sydes tam beneficium Regia Parthenope sibi vindicabat; nam cùm summa Sapientiâ id consecutus esset, ut regendis populis natum cuncti crederent, hinc Carolus VI. in eo Principe condecorando totus, utpote quem Religio, fides, Prudentia, Comitas, & admirabilis in rebus pertractandis solertia commendabant, ad Vicarios Regni Neapolitani fasces eum anno 1722. mense Junio admovebat. Ille e quidem regnum Neapolitanum Principes amando, populum sublevando, Ecclesiasticos tuendo, probos remunerando, & sceleratos removendo, ita administrat, ut Austriacum Regimen cunctis venerabile, & amabile reddat. Planè Regia Neapolis, quæ Carolo V. indomiti Equi instar aliquando visa, non nisi freno injecto in obsequio retinenda, à Carolo VI. non Violentiæ retinaculo, sed amoris illicio captivatam se modò sentit. Bucephalus nempe est, qui solos Alexandros sessoris patitur.